

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Henhold til Bestemmelsen i Lov Nr. 144 om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912 § 51 3. Stk., jfr. Lov Nr. 711 af 22. December 1920, skal førstnævnte Lov forelægges Rigsdagen til Revision i den ordentlige Rigsdagssamling 1921—22.

I de siden dens Udfærdigelse forløbne Aar er Loven af 8. Juni 1912 undergaaet forskellige Ændringer, af hvilke dog kun enkelte, saaledes navnlig Bestemmelsen i Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915 angaaende Skærpelse af Skattesatserne samt Reglerne i Lov Nr. 488 af 13. October 1917 om Selvangivelse af Formue var bestemt til at være vedvarende, medens de fleste andre og da navnlig de Ændringer, som i vidt Omfang har været gennemført ved de senere Aars ekstraordinære Lovgivning, som Regel kun har været gældende for et eller flere enkelte Skatteaar. De væsentligste Undtagelser herfra danner Bestemmelsen i Lov Nr. 663 af 21. December 1918 § 6 angaaende Størrelsen af Honorarer og Dagpenge for Skatteraadsmænd m. fl. samt Bestemmelsen i Lov Nr. 712 af 22. December 1920, § 1f, om Nedsættelse af Kommunerens Vederlag for Skattens Opkrævning. Nævnte varige Ændringer er følgende at betragte som Dele af Bestemmelserne i Loven af 8. Juni 1912, saaledes at der ved Revisionen maa tages Hensyn ogsaa til dem, og nærværende Forslag er herefter foranlediget udarbejdet i Overensstemmelse hermed.

Forinden Udarbejdelsen har man fra Landsoverskatteraadet og fra Direktoratet for Københavns Skattevæsen modtaget udførlige, motiverede Indstillinger angaaende de Ændringer, der efter de nævnte Institutioners Mening bør søges gennemførte ved den nu forestaaende Revision, og ved Forslagets Udarbejdelse er der i vidt Omfang taget Hensyn til disse Bidrag.

Med Hensyn til Forslagets Indhold er man for Skattepligtens Vedkommende i det store og hele blevet staaende paa det Grundlag for Beskatningen, som er hjemlet ved den gældende Lov af 8. Juni 1912, og det navnlig ogsaa saaledes, at man som Forudsætning for Skattepligt har bibeholdt den hidtil gældende Hovedbetingelse, fast Bopæl her i Landet, medens Beskatning efter Indkomstkildeprincippet vedvarende kun foreslaas i samme Omfang som hidtil

lovfæstet ved Bestemmelsen i den gældende Lovs § 2 Nr. 3. Derimod har man for i noget videre Omfang at kunne inddrage tilrejsende Udlændinge under Beskatningen foreslaaet, at den hidtil gældende Frist af et Aar, indenfor hvilket Opholdet ansaas for midlertidigt og følgelig for skattefrit, forkortes til 6 Maaneder, jfr. Forslagets § 3. Ved Siden heraf har man foreslaaet en Udvidelse af Skattepligten for Selskaber og Foreninger, saaledes at ogsaa andre Sammenslutninger, og da navnlig Stiftelser og selvejende Institutioner, undergives Skattepligt, forsaavidt og i det Omfang de driver Erhvervsvirksomhed, i hvilken sidste Henseende det derhos er bestemt, at Drift, Udleje og Bortforpagtning af fast Ejendom al Tid betragtes som Erhvervsvirksomhed.

Endelig har man anset det for rimeligt at udstrække den begrænsede Skattepligt efter Loven af 8. Juni 1912 § 2 Nr. 3, jfr. § 10 til ogsaa at omfatte udenlandske Dødsboer, som her fra Landet oppebærer Indkomster af den i Bestemmelsen ommeldte Art eller her ejer Formuegenstande, hvorfra de paagældende Indkomster hidrører.

Den yderligere Tilføjelse til § 2 3. Stk., hvorefter Skattepligt hjemles ogsaa for Personer, der fra Udlandet nyder Indtægter af de Beløb, der i Henhold til § 4 i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 om Afløsning af Len og Stamhuse m. v. afsættes til Fordel for Successorerne, men foreløbig henstaar til Rentenydelse for den hidtilværende Besidder, repræsenterer derimod for saa vidt ikke nogen Udvidelse af de gældende Regler om Skattepligt, som de hidtilværende Besiddere forinden Afløsningen har været undergivne fuld Skattepligt af de paagældende Indtægter. Tilføielsen er kun sket for at udelukke, at de efter Afløsningen skulde kunne unddrage sig Skattepligt med Hensyn til de paagældende Andele af den tidligere Lensformue og saaledes opnaa en Skattelettelse, der synes at savne rimelig Grund ikke mindst i Tilfælde, hvor Besiddere, der hidtil har været bosatte her i Landet, efter Afløsningen tager Ophold i Udlandet.

I Overensstemmelse hermed er der ogsaa i Forslagets § 10 optaget en Bestemmelse gaaende ud paa vedvarende at sikre